

Dit zijn de **favorieten** van onze tuinexpert/ tuinjournalist Marc Verachtert

Doorheen de jaren verzamelt elke tuinliefhebber flink wat gereedschap. Niet alles wordt even veel gebruikt. Iedereen heeft zijn absolute must haves en favorieten. Zo ook onze tuinexpert Marc Verachtert.

Met een flink grote tuin en zowel bloemenborders, een kruiden-, moes- en snoeptuin, gazon en bloemenweiden en zelfs een hakhoutstrook, een boshoek en water van klein tot groot, verzamelde Marc Verachtert doorheen de jaren heel wat tuingereedschap. De muren van zijn tuinberging hangen dus vol met hark, schoffel, hak, rijf, riek en nog meer van dat en dan is er nog het kleine handgereedschap.

De voorbije weken gaf hij het allemaal een schoonmaakbeurt en zette het in de olie, kwestie van het proper en beschermd tegen roest de winter door te loodsen. Tegelijk selecteerde hij. Wat twee jaar lang niet gebruikt werd, kwam links te liggen, klaar om weg te geven aan bevriende tuinliefhebbers of via een kringloopwinkel bij een nieuwe eigenaar te doen belanden. Wat mocht blijven was het absoluut nuttig gereedschap, maar ook gereedschap dat Marc niet kan of niet wil missen. Zeven stuks zijn om een of andere reden zijn favorieten.

1 Handvorkje

"Het ligt zo goed als steeds grijpklaar bovenin mijn werkmant, want gemakkelijk om tussen vaste planten, siergrassen en zelfs groenten, maar ook onder bijvoorbeeld stekelbessen een en ander bij elkaar te schrapen en grond te effenen.

Ook is het erg handig om plantjes uit de grond te halen of het nu onkruid is, een zaailing die ik liever ergens anders heb of een uitloper van bijvoorbeeld framboos. De gesmede tanden laten zich alleen door steen stoppen. Verder gaan ze werkelijk door alles heen. Zelfs door een vingertop, ondervond ik de voorbije lente bij het iets te enthousiast uit de grond werken van peengras."

2 Snoeischaar

"Het gebeurt maar zelden dat ik zonder snoeischaar in mijn achterzak de tuin instap. Ze komt altijd van pas om bloemen te knippen, orde te scheppen in een struik, touw van de grote bol te snijden of opdringerige brandnetels plat te leggen. Psycho-

logen zullen zeggen dat een snoeischaar in de hand een gevoel van macht en controle geeft. Het kan zijn. Een ding weet ik zeker: het is een gevaarlijk wapen en vraagt dus zelfbeheersing. Er is namelijk snel te veel geknipt.

Nadeel aan het steeds meedragen: ik heb al flink wat tijd verloren aan zoeken. Niet elke achterzak is namelijk diep genoeg om de snoeischaar op haar plaats te houden. En dan ligt ze ergens, tussen bloemen of bladeren. Gelukkig valt ze op met haar rode handgrepen en vind ik ze -tot nog toe- steeds terug."

3 Volle maanschoffel

"Ik ben een Limburger. Een hak is dus niet aan mij besteed om onkruid weg te werken. Ik wil duwen en ben dus fan van een schoffel. De volle maanschoffel is daar ideaal voor en kan -wanneer het moet- zelfs een beetje links, rechts of schuin achter planten werken. Zelfs onder onze brede haagbeuk en taxushagen functioneert ze perfect want nergens blijft ze haperen of haken. Ook voor de keitjes van onze oprit en tuinpaadjes gebruiken we ze wel eens. Bij dat alles blijft ze -in staal en gesmeedscherp en dus ongenadig voor onkruid. Mij spaart ze, met lange steel en greep laat ze met rechte rug werken"

4 Onkruidknipper

"Doorheen de jaren probeerde ik zowat alles om onze bloemenweiden twee keer per jaar te maaien. Van zeis tot klepelmaaier, bosmaaier, trimmer, ..., alles passeerde met bijhorend zweet, ergernis en soms moeilijk hooien want te veel versnipperd, de revue. Aan een vingermaaier kwam ik niet toe, want in de buurt

is die niet te huren. Vorig jaar ontdekte en kocht ik een accu-onkruidknipper met een heen en weer bewegend en zo knippend messenduo. Kniehooch en zelfs nog hoger gras en kruiden vallen ermee plat en klaar om enkele dagen luchtig opgegooid en nadien verzameld te worden. Ook een gracht uitmaaien lukt er perfect mee, net als het bijwerken van de 'nektapijtjes' aan de rand van het gazon. Het is een duurder toestel, maar gelet op wat hij kan en doet voor ons -met een grotere tuin- is het de investering waard."

5 Gieter

"Jaren, eerder decennia, gaat hij al mee. Onze zinken gieter. Meestal staat hij in of voor de tuinberging, dicht bij de kraan, gevuld of klaar om gevuld te worden. Ook in de buurt is er een tuinslang, meer dan eens werkloos. Die afrollen en nadien terug opruimen is minder handig. Vaak is ze trouwens net te kort of veel te lang. Dan maar liever enkele keren heen en weer stappen met een gieter.

We gebruiken hem dus volop om planten die pas geplant werden, een eerste portie vocht te geven, gevoelige exemplaren en planten in pot water te geven wanneer nodig, vloeibare meststoffen te doseren en te verdelen en nu, in de winter, het drinkbassin voor tuinvogels te vullen. En niet zo bedoeld en niet zo handig: af en toe spoel ik er ook wel eens groenten in."

6 Spats

"Het is geen spade of schop, maar iets tussenin. Ik vond het eerst een nogal vreemd stuk gereedschap, maar sinds ik het gebruikte bij het wegwerken van bamboe en het afgraven van een met struiken overgroeide hoop grond, ben ik fan, met dank aan de positie van het werkblad en de scherpe, gesmede tanden die zonder veel moeite door vaste grond en zelfs duimdikke wortels loodsen.

Ik gebruik ze nu voor alles en nog wat: planten van een struik of boom, uitgraven van wat weg moet, bijenschrapen en opscheppen van afval, zelfs voor het diep loswerken van een moestuinbed waarin schorseneer en witloof komen. De voorbije weken bleek ze dan weer handig om zelfs in ruw gras grachtjes te graven om een grote plas te laten wegvloeien."

7 Kruiwagen

"In de tuinberging is hij meer dan eens een sta-in-de-weg, maar nuttig is hij zonder meer en dus niet te missen. Zakken meststof, dierenvoer of ander gewichtig materiaal van de straat de tuin in brengen, het gebeurt met de kruiwagen. Omgekeerd gebeurt natuurlijk ook. Tuinafval, zelfs hele stapels snoeihout transporteert de kruiwagen met gemak. Dwars over hem heen, om toch maar zoveel als mogelijk mee te hebben.

Onvoorstelbaar wat hij allemaal mogelijk maakt, inclusief op zijn kop staan zodat zware potten en bakken erin kunnen kantelen om ze verderop terug vrijheid te geven. Natuurlijk zet ik me er ook wel eens op of in, om uit te rusten en wordt hij gebruikt om de kleinkinderen een avontuurlijk ritje door de tuin te bezorgen"

Marc Verachtert

Tijd om te griezelen, beste tuinhierdertjes!

In oktober halen de tuin en de natuur al hun griezeltrucjes boven. Laten we eens gaan kijken en mee griezelen!

Het eerste monster dat we tegenkomen is een vleesetende plant! Woohoo! Neen, ze eten geen biefstuk of kip, enkel insecten. In België hebben we maar één vleesetende plant, dat is de zonnedauw. Je kan hem vlot herkennen aan zijn wit-rode blaadjes die vol staan met kleine stekeltjes waar druppeltjes aan hangen. Dit zijn geen waterdruppels, maar wel een kleverige lijm die insecten lokt en vasthoudt. Eenmaal het insect vastzit, sluit het blad zich rond het diertje en dan verteert de plant traag het insect.

Waarom doet zo'n plant dat?

Ze hebben toch de zon om energie aan te maken? Dat klopt, en ook de zonnedauw doet aan fotosynthese. Maar deze bloem groeit op de heide en daar ligt erg veel zand met zeer weinig voedsel in. Dat voedsel zoeken ze dus ergens anders, vandaar het vleeshapje tussendoor.

Naast dat erg traag verteren in een blaadje ziet de zonnedauw er niet echt griezelig uit, tenzij je een klevend slijmmonster erg vindt. Er zijn wel andere vleesetende planten die er een stuk enger uitzien! Die kan je in huis zetten en die eten daar de beestjes op! De venusvliegenvanger is er zo één. Die lijkt zelfs tanden te hebben in een erg grote bek!

Eigenlijk zijn dit grote vangbladen die reageren op lichte bewegingen zoals van een vliegenpootje en dan klappen die toe.

Een val kan 5 à 6 keer dichtklappen zonder prooi en dan gaat ze kapot. Dat dichtklappen kost de plant energie.

Brr, brr, al die vleesetende planten, die geven me toch wat rillingen. Tijd om andere griezels op te zoeken. Wat dacht je van een vlinder? Ja, ja, ik hoor je denken: die zijn toch supermooi om naar te kijken!

Zeker! Maar sommige zetten een groot masker op om vogels bang te maken. Wij trappen daar natuurlijk niet in. Maar de **uilvlinder** en de **daggauwoog** hebben grote bollen die lijken op ogen. De uilvlinder heeft zelf een beetje de tekening van een snavel als hij zijn vleugels opendoet.

Andere trucjes die vlinders gebruiken is doen alsof je een strontje bent! De rupsen van de **elzenuil** of de **zwaluwstaartvlinder** lijken op een vogelstrontje. Die zou jij als vogel ook niet willen opeten, hé.

Wil jij ook een stoer masker maken voor Halloween net zoals de vlinders?

Dat kan! Je kan een monstergezicht tekenen op een stevig blad papier. Zorg dat het groot genoeg is om voor je gezicht te hangen! Kijk met je mama of papa of het past en waar de ogen moeten zitten. Je kan dit nu uitknippen en met een elastiekje rond je hoofd doen.

Een andere manier is met een mondmaskertje. Daar kan je dan scherpe tanden of gekke bekken op tekenen en voor je mond zetten. Graaaw!

Weet je wat nog griezeliger zou zijn dan al die maskers en vleesetende planten? Een kameleonspin! Stel je voor: een spin die de kleur aanneemt van de bloemen van de plant waar hij op zit. Die zie je niet eens zitten alsvorens die een hapje neemt!

De vlinders gebruiken mimicri (doen alsof je iemand anders bent; bij de vorige vlinders was dat een vogel of een strontje). **Maar deze spin gebruikt soldatentrucjes! Die gaat gecamoufleerd te werk.**

Gelukkig eten deze griezels alleen maar insecten. Oef!

Kleurprent

Veel plezier in de tuin!
Daan Van de Vijver